

ДО ИСТОРИЧЕСКИТЪ МЪСТА ВЪ БЪЛГАРИЯ

6. Брациговскиятъ мъченикъ Василъ Петлешковъ

Душата на Брациговското възстание билъ Василъ Петлешковъ, храбъръ и неустрашимъ мъжъ на около 35 години. Още отъ млади години той ненавиждалъ турцитъ заради тѣхнитъ насилия надъ беззащитното и покорно бългaрско население. Тази ненавистъ той вдъхналъ и на своитъ съграждани. Съ своята искрена проповѣдь, съ своята честность той спечелилъ сърдцата на всички млади брациговчани, които били готови всѣки часъ да грабнатъ оружие и да се хвърлятъ въ борба съ турцитъ.

Петлешковъ, като пратеникъ на Брацигово, билъ на първото народно събрание, станало въ мѣстността Оборище — въ Срѣдна-Гора, дето се реши да се вдигне Априлското възстание. На 20. априлъ 1876. г. презъ нощта той се върналъ отъ събранието и съобщилъ на своитъ съграждани, че възстанието е вече вдигнато.

Веднага следъ това възстава и Брацигово. Начело застаналъ Петлешковъ, който се сражавалъ храбро до последния мигъ.

Следъ петдневни сражения, както видѣхме това въ миналата книжка, Брациговскитъ възстанници се предали на редовната турска войска. Главатаритъ на възстанието се изпокрили. Скрилъ се и Петлешковъ.

Но турцитъ не се задоволили съ събраното оружие на възстанниците. Тѣ искали да хванатъ самитъ главатари на възстанието, а най-главно — Петлешкова.

Турски войници влѣзли да го дирятъ въ бащината му къща, дето той билъ скритъ. Петлешковъ се опиталъ да избѣга въ съседния дворъ. Но тука той билъ пресрещнатъ и хванатъ отъ турцитъ. Безстрашниятъ български бунтовникъ, като видѣлъ, че не ще може ни да се бори повече, ни да се изкубне отъ ржцетъ на неприятелитъ си, бързо наладилъ отровата, която носѣлъ съ себе си.

Войниците хванали и завели отровилия се Петлешковъ при пашата полумъртъвъ: съ потъмнѣли и разкривени очи, посинѣлъ, почернѣлъ, замаянъ и въ